

Erika Baikoff & Soohong Park —Schubert, Wolf, Zemlinsky, Schönberg i Korngold

Petit Palau Cambra

Dimarts, 5 de març de 2024 – 19.30 h

Petit Palau

En co-producció amb:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Erika Baikoff, soprano
Soohong Park, piano

Franz Schubert (1797-1828)

Suleika I, D. 720

Suleika II, D. 717

Hugo Wolf (1860-1903)

De Goethe Lieder HWW. 120

Mignon I: Heiß mich nicht reden, nüm. 5

Mignon II: Nur wer die Sehnsucht kenn, nüm. 6

Mignon III: So lasst mich scheinen, bis ich werde, nüm. 7

Mignon: Kennst du das Land, nüm. 9

Die Spröde, nüm. 26

Die Bekehrte, nüm. 27

Alexander von Zemlinsky (1871-1942)

Walzer-Gesänge, op. 6

Liebe Schwalbe

Klagen ist der Mond gekommen

Fensterlein, nachts bist du zu

Ich gehe des Nachts

Blaues Sternlein

Briefchen schrieb ich

Arnold Schönberg (1874-1951)

Vier Lieder, op. 2

Erwartung

Jesus bettelt

Erhebung

Waldsonne

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Drei Lieder, op. 22

Was du mir bist

Mit dir zu schweigen

Welt ist stille eingeschlafen

Aquest concert té una durada de 65 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#lied #jovestalents

Poema

els meus ulls tenen forats
si hi endinso aquestes mans
m'estiro la flor
de les entranyes
el calze que té l'oracle
al seu final

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

Viena 1900. Primera etapa

L'expressió "Viena 1900" ens remet a una època en què el tardoromanticisme, que es va apagant, conviu amb la modernitat, que arriba amb força. Un període de creativitat intensa en totes les disciplines artístiques, de canvis socials, polítics i culturals que podem esbossar ràpidament amb els noms de Gustav Klimt, Sigmund Freud, Otto Wagner o Stefan Zweig. La música també participa d'aquest moviment; molt especialment el lied, pel seu lligam amb la poesia; el cicle Viena 1900 que comença avui i s'allargarà durant tres temporades, se centra en compositors d'aquest període i n'explora les innovacions i les relacions amb el passat.

Sense moure'ns de Viena, el primer concert abastarà un període força ampli, des de Franz Schubert fins a Erich Wolfgang Korngold. L'amor no n'entén, d'èpoques, i és el tema central del programa, sovint amb perspectiva femenina.

És el cas dels dos *lieder* de Schubert, les dues *Suleika* (1821); l'autora dels poemes, Marianne von Willemer, prenia aquest nom en la seva correspondència amb Goethe, a qui a l'època s'atribuien els versos. El vent de l'Est, missatger de la joia, i el de l'Oest, missatger de la incertesa, protagonitzen aquestes dues escenes amoroses esplèndides. Gairebé seixanta anys després de la mort del poeta, contemporani de Schubert, Hugo Wolf escriu d'una tirada els cinquanta-un *Goethe Lieder* (1888-89). El compositor torna a les cançons de Mignon, musicades abans per Schubert i Robert Schumann; en fa una lectura formidable que, si bé sembla passar per alt l'edat adolescent de la nena, penetra profundament en els seus sentiments i el seu amor per l'home que l'ha acollida; el llenguatge musical anticipa el que ha de venir. El bloc de Wolf es tanca amb un díptic deliciós, *Die Spröde* i *Die Bekehrte*: la jove que al matí refusa riallera les atencions dels joves, al vespre es dona i s'enamora.

Deliciosos també, i brevíssims, són els *Walzer-Gesänge* (1899) d'Alexander von Zemlinsky. El compositor parteix de cançons populars toscanes, com havia fet Wolf al *Cançonner italià*, per compondre sis valsos que evocuen els *LiebesliederWalzer* de Johannes Brahms. L'atmosfera canviarà amb els *Vier Lieder* (1899) d'Arnold Schönberg (i, d'alguna manera, tornarà a la creada per Wolf); d'aquestes cançons, tres amb poemes de Richard Dehmel, sempre fregant la censura, cal destacar-ne l'espera expectant fins al moment de la trobada amorosa d'"Erwartung" i, sobretot, la súplica que escoltem a la bellíssima "Jesus bittet".

Finalment, ja a les portes d'una nova catàstrofe a Europa, Erich Wolfgang Korngold ens parla d'un amor serè i transcendent en els seus *Drei Lieder* (1930), amb la música nostàlgica que li sembla inherent; potser comença a pertànyer a un altre món, però és difícil sostreure's a la bellesa de cançons com "Was du mir bist".

Sílvia Pujalte Piñán, divulgadora musical

Avançament de temporada
2024-2025

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

03.10.24

Filharmònica de Viena & Gatti
—*Simfonia núm. 10* de Xostakóvitx

29.10.24

Connolly, Anima Aeterna Brugge
& Heras-Casado
—*Simfonia "Wagner"* de Bruckner

04.11.24

Kozhukhin, Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Pini di Roma* de Respighi

21.11.24

Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale
Gent & Herreweghe
—*Concert per a piano núm. 4*
de Beethoven

13.01.25

Dueñas, Philharmonia Orchestra
& Alsop
—*Romeu i Julieta* de Prokófiev

26.01.25

Royal Concertgebouw Orchestra
& Mäkelä
—*Vida d'heroi* de Strauss

17.02.25

Ensemble I Gemelli & González Toro
—*Vespro della Beata Vergine*
de Monteverdi

10.03.25

Balthasar Neumann Chor & Orchester
& Hengelbrock
—*Missa solemnis* de Beethoven

23.03.25

musicAeterna & Currentzis
—*Simfonia núm. 9* de Bruckner

23.04.25

Pires, Bezuidenhout, English Baroque
Soloists & Gardiner
—*Simfonia "Praga"* de Mozart

05.05.25

Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding
—*Simfonia "Tità"* de Mahler

26.05.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding
—*Simfonia "Resurrecció"* de Mahler

Abonaments ja disponibles a partir de 230 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 8 de maig
i entrades individuals a partir del 22 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Biografies

Erika Baikoff, soprano

©Dario Acosta

La soprano russoamericana s'ha graduat recentment al Lindemann Young Artist Development Program de la Metropolitan Opera; en el marc d'aquest programa va cantar els papers de Xenia (*Boris Godunov*) i Barbarina (*Le nozze di Figaro*). Entre el 2018 i el 2020 va ser membre de l'Studio de l'Opéra Nacional de Lió. El 2022 va debutar a la Schubertiada i a la Chamber Music Society del Lincoln Center. El 2019 va rebre el primer premi del Concurs Internacional de Lied Helmut Deutsch i del Concurs Nadia et Lili Boulanger. És *alumni* de l'Atelier Lyrique del Festival de Verbier, en el qual va cantar Musetta (*La bohème*), i de l'Académie Vocal Residency del Festival d'Aix de Provença. Té una diplomatura en humanitats per la Universitat de Princeton i un màster en música per la Guildhall School of Music.

SooHong Park, piano

©Alex Waltke

Després de graduar-se a l'escola primària a l'illa de Jeju (Corea), es va traslladar a Detmold (Alemanya) als dotze anys per estudiar a la Hochschule für Musik de la ciutat. Després de graduar-se el 2016 va continuar els estudis a la Guildhall School of Music & Drama de Londres. El 2020 va guanyar-hi la prestigiosa medalla d'or; com a Guildhall Artist ha actuat al Carnegie Hall de Nova York i al Barbican Hall de Londres, i actua habitualment amb orquestra a Alemanya i Anglaterra. El 2018 va assistir a l'International Musicians Seminar Prussia Cove al Regne Unit i l'any següent va ser finalista del Concurs Internacional de Música Isang Yun a Tongyeong (Corea del Sud). Té dos màsters en música de cambra i acompanyament vocal i un grau com a solista.

Palau de la Música Catalana

Obres universals de la clàssica

Del 13 de febrer al 29 de maig de 2024

Un rèquiem alemany de Brahms

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

Simfonia Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn

Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Mateu de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Prégardien

Passió segons sant Joan de J. S. Bach

La Capella Reial de Catalunya, Le Concert des Nations & Savall

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert & Bicket

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists & Whelan

El corn màgic de la joventut de Mahler

Andrè Schuen

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico & Antonini

Entrades a palaumusica.cat

Textos

Franz Schubert (1797-1828)

Suleika I, D. 720 – Primer cant de Suleika

Text de Marianne von Willemer (1784-1860)

Was bedeutet die Bewegung?

Bringt der Ost mir frohe
Kunde?

Seiner Schwingen frische
Regung

Kühlt des Herzens tiefe
Wunde.

Què significa aquesta agitació?

*Et porta bones noves el vent de
l'Est?*

*El moviment refrescant de les
seves ales*

*lenifica les profundes ferides del
cor.*

Kosend spielt er mit dem
Staube,

Jagt ihn auf in leichten
Wölkchen,

Treibt zur sichern Rebenlaube
Der Insekten frohes Völkchen.

*Juga acaroador amb la pols,
aixecant-la en núvols lleugers,*

*i empeny l'alegre munió
d'insectes*

*cap al protector ramatge de les
vinyes,*

Lindert sanft der Sonne
Glühen,

Kühlt auch mir die heissen
Wangen,

Küsst die Reben noch im
Fliehen,

Die auf Feld und Hügel
prangen.

*Mitiga dolçament l'ardor del
sol,*

*també em refresca les galtes
enceses,*

*i tot volant refresca encara les
vinyes*

*que lluen pels camps i pels
turons.*

Und mir bringt sein leises
Flüstern

Von dem Freunde tausend
Grüsse;

Eh' noch diese Hügel düstern,
Grüssen mich wohl tausend

Küsse.

I els seus tendres murmuris

*em porten mil salutacions de
l'amic;*

*abans que s'enfosqueixin aquests
turons*

més de mil besos em saluden.

Und so kannst du weiter
ziehen!
Diene Freunden und
Betäubten.
Dort wo hohe Mauern
glühen,
Dort find' ich bald den
Vielgeliebten.

*I ara pots continuar volant!
Serveix els amics i els entristits.
Allà on brillen aquells alts murs
trobaré aviat l'estimat.*

Ach, die wahre
Herzenskunde,
Liebeshauch, erfrischtes
Leben
Wird mir nur aus seinem
Munde,
Kann mir nur sein Atem
geben.

*Ai, el missatge veritable del cor,
l'hàlit amorós, la vida
refrescant,
m'arribaran només de la seva
boca,
només el seu alè me'ls pot
transmetre.*

Suleika II, D. 717 – Segon cant de Suleika

Text de Marianne von Willemer

Ach, um deine feuchten
Schwingen,
West, wie sehr ich dich
beneide:
Denn du kannst ihm Kunde
bringen
Was ich in der Trennung
leide!

*Ah, com envejo, vent de l'Oest,
les teves ales humides,
car tu pots portar-li notícies
de com sofreixo amb la
separació!*

Die Bewegung deiner Flügel
Weckt im Busen stilles
Sehnen;
Blumen, Auen, Wald und
Hügel
Stehn bei deinem Hauch in
Tränen.

*El moviment de les teves ales
desperta un tranquil enyor en el
meu pit;
les flors, els camps, els boscos i els
turons
s'omplen de llàgrimes amb el teu
hàlit.*

Doch dein mildes sanftes
Wehen
Kühlt die wunden Augenlider;
Ach, für Leid müsst' ich
vergehen,
Hofft' ich nicht zu sehn ihn
wieder.

*Però la teva brisa suau i dolça
refresca les parpelles ferides;
ai, em moriria de dolor
si no esperés tornar-lo a veure!*

Eile denn zu meinem Lieben,
Spreche sanft zu seinem
Herzen;
Doch vermeid' ihn zu
betrüben
Und verbirg ihm meine
Schmerzen.

*Apressa't, doncs, cap a l'estimat,
parla-li suaument al cor;
però evita d'entristir-lo,
i amaga-li les meves penes.*

Sag ihm, aber sag's
bescheiden:
Seine Liebe sei mein Leben,
Freudiges Gefühl von beiden
Wird mir seine Nähe geben.

*Digues-li, però digues-li
discretament,
que el seu amor és la meua vida,
i que la seva proximitat em
donarà
una feliç sensació
d'aparellament.*

Hugo Wolf (1860-1903)

De Goethe Lieder HWW. 120

Text de Johann Wolfgang Goethe (1749-1832)

Mignon I

Heiss mich nicht reden, heiss
mich schweigen,
Denn mein Geheimnis ist mir
Pflicht;
Ich möchte dir mein ganzes
Innre zeigen,
Allein das Schicksal will es
nicht.

*No em facis parlar, fes-me
callar,
car el secret és el meu deure.
Et voldria mostrar tots els meus
pensaments,
però el meu destí no ho permet.*

Zur rechten Zeit vertreibt der
Sonne Lauf
Die finstre Nacht, und sie
muss sich erhellen;
Der harte Fels schliesst seinen
Busen auf,
Missgönnt der Erde nicht die
tiefverborgnen Quellen.

*En el moment oportú el curs del
sol
expulsa l'obscura nit, que s'ha
d'il·luminar;
la dura roca obre les seves
entranyes
i no escatima a la terra les
ocultes fonts.*

Ein jeder sucht im Arm des
Freundes Ruh,
Dort kann die Brust in Klagen
sich ergiessen;
Allein ein Schwur drückt mir
die Lippen zu,
Und nur ein Gott vermag sie
aufzuschliessen.

*Cadascú busca repòs als braços
de l'amic,
on el cor pugui desfogar les seves
queixes,
però un jurament em tanca els
llavis,
i només un déu els podria obrir.*

Mignon II

Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiss, was ich leide!
Allein und abgetrennt
Von aller Freude,
Seh' ich an's Firmament
Nach jener Seite.
Ach! der mich liebt und kennt
Ist in der Weite.
Es schwindelt mir, es brennt
Mein Eingeweide.
Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiss, was ich leide!

*Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!
Sola i separada
de tota alegria,
miro el firmament
cap aquell costat.
Ai!, el que m'estima i em coneix
està molt lluny.
Em marejo, se'm cremen
les entranyes.
Només el qui coneix l'enyorança
sap el que sofreixo!*

Mignon III

So lasst mich scheinen, bis ich
werde,
Zieht mir das weisse Kleid
nicht aus!
Ich eile von der schönen Erde
Hinab in jenes dunkle Haus.

*Deixeu-me lluir, mentre visqui;
no em traieu el vestit blanc!
M'apresso a deixar la bella terra
cap a aquella sòrdida morada
fosca.*

Dort ruh' ich eine kleine
Stille,
Dann öffnet sich der frische
Blick;
Ich lasse dann die reine Hülle,
Den Gürtel und den Kranz
zurück.

Und jene himmlischen
Gestalten
Sie fragen nicht nach Mann
und Weib,
Und keine Kleider, keine
Falten
Umgeben den verklärten Leib.

Zwar lebt' ich ohne Sorg' und
Mühe,
Doch fühlt' ich tiefen
Schmerz genug.
Vor Kummer altert' ich zu
frühe;
Macht mich auf ewig wieder
jung!

Mignon: Kennst du das Land?

Kennst du das Land, wo die
Zitronen blühen,
Im dunkeln Laub die Gold-
Orangen glühen,
Ein sanfter Wind vom blauen
Himmel weht,
Die Myrte still und hoch der
Lorbeer steht?
Kennst du es wohl?
Dahin! dahin
Möcht' ich mit dir, o mein
Geliebter, ziehn.

*Descansaré allà en curta pau,
després s'obrirà la fresca mirada
i deixaré llavors darrere meu
els simples embolcalls, la cinta i
la corona.*

*I aquelles figures celestials
no pregunten si ets home o dona,
i cap vestit, ni cap arruga
cobriran el cos transfigurat.*

*Vaig viure certament sense penes
ni molèsties,
però vaig sentir un profund
dolor.*

*L'aflicció em va envellir massa
aviat...*

Feu-me jove per sempre més!

Mignon: Coneixes el país?

*Coneixes el país on floreixen els
llimoners,
on brillen les taronges daurades
entre obscurs brancatges,
una dolça brisa bufa al cel blau,
les murtres estan callades i
creixen els llorens?
El coneixes bé?
Cap allà! Cap allà
voldria, estimat, anar amb tu!*

Kennst du das Haus? Auf
Säulen ruht sein Dach.
Es glänzt der Saal, es
schimmert das Gemach,
Und Marmorbilder stehn und
seh'n mich an:
Was hat man dir, du armes
Kind, getan?
Kennst du es wohl?
Dahin! dahin
Möcht' ich mit dir, o mein
Beschützer, ziehn.

Kennst du den Berg und
seinen Wolkensteg?
Das Maultier sucht im Nebel
seinen Weg;
In Höhlen wohnt der Drachen
alte Brut;
Es stürzt der Fels und über
ihn die Flut!
Kennst du ihn wohl?
Dahin! dahin
Geht unser Weg! O Vater, laß
uns ziehn!

Die Spröde

An dem reinsten
Frühlingsmorgen
Ging die Schäferin und sang,
Jung und schön und ohne
Sorgen,
Daß es durch die Felder
klang,
So la la!

Thyrsis bot ihr für ein
Mäulchen
Zwei, drei Schäfchen gleich
am Ort;
Schalkhaft blickte sie ein
Weilchen,
Doch sie sang und lachte fort,
So la la!

*Coneixes la casa? Sobre les
columnes reposa la teulada
resplendeix la sala i brilla la
cambra,
i hi ha estàtues de marbre que
em pregunten:
què t'hem fet, pobra criatura?
La coneixes bé?
Cap allà! Cap allà
voldria, protector meu, anar
amb tu!*

*Coneixes la muntanya i el seu
boirós camí?
La mula el busca entre la boira;
en les cavernes hi viu l'antiga
nissaga dels dragons
les roques es precipiten sobre el
riu.
La coneixes bé?
Cap allà! Cap allà
ens porta aquest camí! Pare,
deixa'ns-hi anar!*

L'esquiva

*En un lluminós matí de
primavera,
anava cantant la pastora,
jove, bella i despreocupada,
omplint de sons els camps:
so la la!*

*Tyrsis li oferí per un sol bes
dos, tres ovelles, allà mateix,
ella se'l mirà sorneguera,
i continuà cantant, rient:
so la la!*

Und ein anderer bot ihr
Bänder,
Und der dritte bot sein Herz;
Doch die trieb mit Herz und
Bändern
So wie mit den Lämmern
Scherz,
So la la!

*Un altre li oferí cintes,
i el tercer li oferí el seu cor;
però ella es prengué tan a broma
les cintes i el cor com les ovelles,
so, la la!*

Die Bekehrte

Bei dem Glanz der Abendröte
Ging ich still den Weg entlang,
Damon saß und blies die
Flöte,
Daß es von den Felsen klang,
So la la!

La convertida

*A la llum del capvespre
seguia tranquil·la el meu camí;
Damon, assegut, tocava la
flauta,
que ressonava entre les roques,
so la la!*

Und er zog mich zu sich
nieder,
Küßte mich so hold, so süß,
Und ich sagte: Blase wieder!
Un der gute Junge blies,
So la la!

*Em va atreure cap a ell,
i em besà, afectuós, molt
dolçament,
i li vaig dir: torna a bufar!
i el bon noi bufà,
so la la!*

Meine Ruh ist nun verloren,
Meine Freude floh davon,
Und ich hör vor meinen
Ohren
Immer nur de n alten Ton,
so la la, re ralla!

*He perdut ara la meva pau,
i amb ella volà l'alegria,
i sento en les meves orelles
només l'antiga melodia,
so la la, la ra la!*

Alexander von Zemlinsky (1871-1942)

Walzer-Gesänge, op. 6 – Cançons en forma de vals
A partir de cançons populars toscanes, versió alemanya de
Ferdinand Gregorovius (1821-1891)

Liebe Schwalbe

Estimada oreneta

Liebe Schwalbe, kleine
Schwalbe,
Du fliegst auf und singst so
früh,
Streuest durch die
Himmelsbläue
Deine süße Melodie.

*Estimada oreneta, petita
oreneta,
voles i cantes molt matinera,
escampes pel blau del cel
la teva dolça melodia.*

Die da schlafen noch am
Morgen,
Alle Liebenden in Ruh',
Mit dem zwitschernden
Gesange
Die Versunk'nen weckest du.

*Encara dormen al matí
tots els tranquils enamorats ,
amb les teves refiladisses
despertes els absorts.*

Auf! Nun auf ihr
Liebeschläfer,
Weil die Morgenschwalbe rief:
Denn die Nacht wird den
betrügen,
Der der hellen Tag verschlief.

*Amunt! Amunt, enamorats
adormits,
que us crida l'oreneta del matí!
La nit enganyarà llavors
els que passaren dormint el dia
clar.*

Klagen ist der Mond gekommen

La lluna ha vingut a queixar-se

Klagen ist der Mond
gekommen,
Vor der Sonne Angesicht,
Soll ihm noch der Himmel
frommen,
Da du Glanz ihm nahmst und
Licht?

*La lluna ha vingut a queixar-se
a la cara del sol:
s'ha d'alegrar encara del cel,
quan li has pres l'esplendor i la
llum?*

Seine Sterne ging er zählen,
Und der will vor Leid
vergehn:
Zwei der schönsten Sternen
fehlen,
Die in deinem Antlitz stehn.

*Ha comptat les seves estrelles,
i vol morir-se de dolor:
falten dues de les estrelles més
belles,
les que hi ha a la teva faç.*

Fensterlein, nachts bist du zu

Finestreta, a la nit estàs tancada

Fensterlein, nachts bist du zu,
Tust auf dich am Tag mir zu
Leide:
Mit Nelken umringelt bis du;
O öffne dich, Augenweide!

*Finestreta, a la nit estàs
tancada,
t'obres de dia per a la meua
pena:
estàs envoltada de clavells;
oh, obre't, encís dels ulls!*

Fenster aus köstlichen Stein,
Drinnen die Sonne, die Sterne
da draußen,
O Fensterlein heimlich und
Klein,
Sonne darinnen und Rosen
daraußen,

*Finestra de pedres precioses,
dins el sol, defora les estrelles,
oh, finestreta amable i petita,
el sol dins i roses defora!*

Ich gehe des Nachts

Camino a la nit

Ich gehe des Nachts, wie der
Mond tut gehen,
Ich suche, wo den Geliebten
sie haben:
Da hab ich den Tod, den
finstern, gesehn,
Er sprach: such nicht, ich hab
ihn begraben.

*Camino a la nit, com ho fa la
lluna,
busco on amaga l'estimat:
he vist la mort, tètrica,
i em digué: no busquis més, l'he
enterrat.*

Blaues Sternlein, du sollst schweigen

Estrelleta blava, has de callar

Blaues Sternlein, du sollst
schweigen,
Das Geheimnis gib nicht
Kund.
Sollst nicht allen Leuten
zeigen
Unsern stillen Liebesbund.

*Estrelleta blava, has de callar,
no has de revelar el secret.
No has de mostrar a tothom
el nostre callat lligam amorós.*

Mögen andre stehn
in Schmerzen,
Jeder sage, was er will;
Sind zufrieden unsre Herzen,
Sind wir beide gerne still.

*Si als altres els fa pena,
que diguin el que vulguin;
els nostres cors estan contents,
ens agrada estar callats.*

Briefchen schrieb und warf in den Wind ich

Briefchen schrieb und warf in
den Wind ich,
Sie fielen ins Meer, uns sie
fielen auf Sand.
Ketten von Schnee und von
Eise, die bind' ich,
Die Sonne zerschmilzt sie in
meiner Hand.

Maria, Maria, du sollst es dir
merken:
Am Ende gewinnt, wer dauert
in Streit,
Maria, Maria, das sollst du
bedenken:
Es siegt, wer dauert in
Ewigkeit.

Vaig escriure cartetes i les vaig tirar al vent

*Vaig escriure cartetes i les vaig
tirar al vent,
van caure al mar, van caure a la
sorra.
Les cadenes de neu i de gel que
vaig lligar
les fongué el sol a les meves
mans.*

*Maria, Maria, ho has de saber:
al final guanya qui més lluita;
Maria, Maria, això has de
pensar:
guanya el qui dura en
l'eternitat.*

Arnold Schönberg (1874-1951)

Vier Lieder, op. 2 – Quatre cançons

Erwartung

Text de Richard Dehmel
(1863-1920)

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der roten Villa
Unter der toten Eiche
Scheint der Mond.

Wo ihr dunkles Abbild
Durch das Wasser greift,
Seht ein Mann und streift
Einen Ring von seiner Hand.

Drei Opale blinken;
Durch die bleichen Steine
Schwimmen rot und grüne
Funken und versinken.

Espera

*A l'estany verd com el mar
prop de la vil·la vermella
sota el roure mort
la luna brilla.*

*On la seva fosca imatge
s'estén damunt de l'aigua,
hi ha un home i es treu
un anell de la seva mà.*

*Brillen tres òpals;
entre les pedres esblaimades
suren vermells i verds,
lluen i s'enfonsen.*

Und der küsst sie, und
Siene Augen leuchten
Wie der meergrüne Grund:
Ein Fenster tut auf.

*I ell els besa,
i els seus ulls brillen
com el fons verd del mar:
s'obre una finestra.*

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der toten Eiche
Winkt ihm eine bleiche
Frauenhand.

*A l'estany verd com el mar
al costat del roure mort
el saluda una pàl·lida
mà de dona.*

Jesus bittelt

Text de Richard Dehmel

Jesús mendica

Schenk mir deinen goldenen
Kamm;
Jeder Morgen soll dich
mahnen,
Daß du mir die Haare
küßttest.
Schenk mir deinen seidenen
Schwamm;
Jeden Abend will ich ahnen,
Wem du dich im Bade rüstest,
O Maria!

*Regala'm la teva pinta
daurada;
cada matí t'ha de recordar
que em vares besar els cabells.
Regala'm la teva esponja de
seda,
cada vespre respiraré
els preparatius del teu bany,
oh, Maria!*

Schenk mir Alles, was du hast;
Meine Seele ist nicht eitel,
Stolz empfang ich deinen
Segen,
Schenk mir deine schwerste
Last;
Willst du nicht auf meinen
Scheitel
Auch dein Herz, dein Herz
noch legen,
Magdalena?

*Regala'm tot el que tens,
la meva ànima no és vanitosa,
rebré orgullós la teva benedicció,
regala'm la teva càrrega més
pesada;
no vols posar també el teu cor
a la meva clenxa? El teu cor,
Magdalena?*

Erhebung

Text de Richard Dehmel

Elevació

Gib mir deine Hand,
Nur den Finger, dann
Seh ich diesen ganzen
Erdbreis
Als mein Eigen an!

*Dona'm la teva mà,
només un dit, llavors
veuré tota aquesta esfera
terrestre
com meua!*

O, wie blüht mein Land,
Sieh dir's doch nur an!
Daß es mit uns über die
Wolken
In die Sonne kann!

*Oh, com floreix el meu país,
contempla'!
Com pot aixecar-se amb
nosaltres
damunt dels núvols fins al sol!*

Waldsonne

Text de Johannes Schlaf
(1862- 1941)

Sol del bosc

In die braunen, rauschenden
Nächte
Flittert ein Licht herein,
Grüngolden ein Schein.

*En la nit fosca i mormolant
brilla una llum:
un raig verd daurat.*

Blumen blinken auf und
Grässer
Und die singenden,
springenden
Waldwässerlein, und
Erinnerungen.

*Lluen flors i herbes
i corrents cantants
i saltadors, i records.*

Die längst verklungenen:
Golden erwachen sie wieder
All deine fröhlichen Lieder.

*Apagades fa molt de temps
es tornen a despertar daurades:
totes les teves alegres cançons.*

Und ich sehe deine goldenen
Haare glänzen,
Und ich sehe deine goldenen
Augen glänzen,
Aus den grünen, raunenden
Nächten.

*I veig brillar els teus cabells
daurats,
i veig brillar els teus ulls
daurats,
en la nit verda i xiuxiuejant.*

Und mir ist, ich läge neben dir
auf dem Rasen
Und hörte dich wieder auf der
glitzeblanken Syrinx
In die blauen Himmelslüfte
blasen.

*I és com si jagués al teu costat
damunt la gespa,
i et tornés a sentir tocar la
siringa relluent
bufant en els aires blaus del cel.*

In den braunen, wühlenden
Nächte
Flittert ein Licht,
Ein goldener Schein.

*En la nit fosca i agitada
brilla una llum:
un raig daurat.*

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Drei Lieder, op. 22 – Tres cançons

Was du mir bist?

Text d'Eleonore van der
Straaten (1845-?)

Was du mir bist?
Der Ausblick in ein schönes
Land,
Wo fruchtbelad'ne Bäume
ragen,
Blumen blühn' am
Quellenrand.

Què ets per a mi?

*Què ets per a mi?
La vista sobre una bella terra,
on creixen arbres carregats de
fruita,
i floreixen flors a la vora de les
fonts.*

Was du mir bist?
Der Stern' Funkeln,
das Gewölk durchbricht,
Der ferne Lichtstrahl,
der im Dunkeln spricht:
O Wand'rer, verzage nicht!

*Què ets per a mi?
La brillantor de les estrelles
que travessa els núvols,
el raig de llum llunyà,
que diu en la foscor:
oh, caminant, no et desanimis!*

Und war mein Leben auch
Entsagen,
glänzte mir kein froh
Geschick,
was dur mir bist? Kannst du
noch fragen?
Was du mir bist: mein Glaube
an das Glück.

*I tot i que la meva vida fou
renúncia,
cap destí joiós brillà per a mi...
Què ets per a mi? Encara ho
preguntes?
La meva fe en la felicitat.*

Mit dir zu schweigen

Text de Karl Kobald (1876-
1957)

Callar amb tu

Mit Dir zu schweigen in der
Dämmerzeit,
Ist Schweben nach der Welten
großer Fülle,
Ist Wachsen weit in die
Unendlichkeit,
Entrückt in ewige Stille...

*Callar amb tu a l'hora del
capvespre,
és nedar cap als mons de gran
plenitud,
és créixer lluny en l'infinit,
encisat en una eterna
tranquil·litat...*

Mit Dir zu schweigen still im
Dämmerschein,
Die Seele an der Träume
Schoß gelehnt -
Ist Lauschen ew'gen
Melodei'n,
Ist Liebe ohne End'...

*Callar amb tu tranquils a la
llum del capvespre,
les ànimes recolzades en
l'entranya dels somnis...
és escoltar melodies eternes,
és l'amor sense fi...*

Welt ist stille eingeschlafen

Text de Karl Kobald

El món està

tranquil·lament adormit

Welt ist stille eingeschlafen,
Ruht im Mondenschein.
Öffnen sich im Himmelshafen
Augen, golden, rein.

*El món està tranquil·lament
adormit,
reposant a la llum de la lluna.
S'obren en la creació celestial
ulls, daurats, purs.*

Gottes Geige singt jetzt leise -
Liebste, denk' an Dich.
Wie im Traumboot geht die
Reise,
Such' in Sternen Dich.

*Els violins divins canten ara
dolçament...
Estimada, penso en tu,
viatjo com en la barca dels
somniais,
et busco entre les estrelles.*

Strahlen seliger Lieb' erhellen
Meines Herzens Raum.
Zwiesprach' halten unsere
Seelen,
Küssen sich im Traum. Què
ets per a mi?

*Raigs d'amor benaurat
il·luminen
els espais del meu cor.
Les nostres ànimes dialoguen,
es besen en somniais.*

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra – Schubertiada Barcelona

Dilluns, 13.05.24 – 19.30 h

Petit Palau

Berg, Mahler, Schönberg, Strauss i Webern

Ferran Albrich, *baríton*

Victoria Guerrero, *piano*

A. Schönberg: *Erwartung*, op.2/1; *Die Aufgeregten*, op.3/2; *Warnung*, op.3/3; *Geübtes Herz*, op.3/5

A. Webern: “Tief von Fern, núm. 1” i “Sommerabend, núm.5”
d’*Acht frühe Lieder*; “Vorfrühling, núm.1” de *Drei gedichte*

A. Berg: *Vier Lieder*, op.2

G. Mahler: *Kindertotenlieder*

Preu: 15 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

